

ІННОВАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЯК ДРАЙВЕР ОСВІТНЬО- НАУКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Кірдан О.П., д-р пед. наук, канд. екон. наук, доцент
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

У забезпеченні освітньо-наукового розвитку територіальних громад значна роль належить інноваційним університетам – опорним закладам вищої освіти регіону в освітньому, науковому, регіональному та соціальному вимірах.

На наш погляд, діяльність інноваційного університету, як опорного та провідного регіонального закладу вищої освіти, повинна бути спрямована на модернізацію та трансформування наукового, освітнього та інноваційного секторів регіональної економіки з метою соціально-економічного розвитку територіальних громад шляхом реалізації їх інноваційного потенціалу.

Констатуємо, що заклади вищої освіти на регіональному рівні ведуть конкурентну боротьбу за мотивованого абітурієнта, однак, не повною мірою реалізують програми співпраці на місцевому рівні, а саме: спільні наукові проекти, дуальну освіту тощо, які дозволять уникати конкуренції та досягати синергетичного ефекту.

У сучасних дослідженнях [1; 2] неодноразово підіймалися питання модернізації управління закладами вищої освіти на інституційному рівні. Водночас констатуємо, що модель розвитку економіки територіальної громади передбачає її соціально-економічний розвиток шляхом інтегрування зав'язків наукових, державних, суспільних та бізнес-сегментів із регіональним закладом вищої освіти, що сприятиме реалізації інноваційного потенціалу і територіальної громади, і закладу вищої освіти.

Роль інноваційного університету як драйвера розвитку територіальних громад вбачаємо в розширенні міжгалузевих зв'язків; зміні системи формування ресурсного потенціалу та його реалізації; інноваційній трансформації громади; впровадження системи стратегічних проєктів, значущих для територіальної громади.

Реалізація моделі інноваційного університету дозволить повною мірою реалізувати його суспільне призначення, а саме: створення ефективної інноваційної екосистеми; створення центрів розвитку компетентностей (неперервна освіта, освіта дорослих, освіта впродовж життя); розвиток активного громадського простору.

Список використаних джерел:

1. Кірдан О.П. Модернізація управління вищими навчальними закладами: проблеми та пошуки. Модернізація освітнього середовища: проблеми та перспективи: Матеріали Другої Міжнародної науково-практичної конференції, м. Умань, 5-6 жовтня 2017 р. FOLIA COMENIANA : вісник Польсько-української науково-дослідницької лабораторії психодиктики імені Я. А. Коменського / гол. ред. Осадченко І.І. Умань : ВПЦ «Візаві», С. 191–194.

2. Кірдан О. Трансформація традиційної моделі управління вищими навчальними закладами: проблеми, пошуки, рішення. Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. 2017. Вип. 2, Ч. 2. С. 41–50. URL: <http://znp.udpu.edu.ua/article/view/137655>.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА МІЖ ВИЩИМИ НАВЧАЛЬНИМИ ЗАКЛАДАМИ І ТЕРИТОРІАЛЬНИМИ ГРОМАДАМИ В УКРАЇНІ

Кічурчак М.В., д-р екон. наук, професор
Львівський національний університет імені Івана Франка

Одним з важливих результатів реформи децентралізації є можливість імплементації сучасних практик економічного і соціального розвитку, вирішення гострих екологічних проблем в систему управління територіальними громадами. Перспективним напрямом є формування стратегічного партнерства між вищими навчальними закладами (ВНЗ) і територіальними громадами України на засадах стратегії смарт-спеціалізації.

До чинниками активізації співпраці між ВНЗ і територіальними громадами з урахуванням принципів смарт-спеціалізації є здатність перших поліпшувати якість людського капіталу на локальному рівні, орієнтованість на запити регіонального ринку праці та задоволення низки соціальних потреб, пов'язаних з соціальними інноваціями та участю в житті громади, використання наукового потенціалу для поглиблення співпраці з місцевими підприємницькими структурами. Крім того, в Україні існує розгалужена мережа навчальних закладів, що свідчить про відповідне інфраструктурне забезпечення надання освітніх суспільних благ, що поліпшить соціальну взаємодію для вирішення спільних господарсько-екологічних завдань розвитку національної економіки та її регіонів [1]. Розвиток стратегічного партнерства для ВНЗ формує й додаткові вигоди, що дають змогу удосконалювати освітні програми за відповідними галузями знань, враховувати в наукових дослідженнях головні регіональні/локальні пріоритети розвитку та виробничу спеціалізацію, ініціювати довгострокову співпрацю між органами управління територіальною громадою та соціумом.

З позиції стратегії смарт-спеціалізації можна визначити такі особливості взаємодії ВНЗ і територіальної громади у сфері соціально-економічного розвитку та розв'язання екологічних проблем (табл. 1). Згідно з цим для ВНЗ доцільно відстежувати головні стратегічні цілі, пріоритети, напрями і завдання соціально-економічного розвитку територіальної громади і регіону для внесення змін до освітніх програм в частині уточнення спеціальних (фахових) компетенцій і програмних результатів навчання, запровадження нових навчальних дисциплін і/або поліпшення назв вже існуючих, імплементації сучасних наукових досягнень і головних тенденцій соціального, економічного розвитку та екологічної ситуації у світі, країні та регіоні.